

ROK C
KWARTAŁ 4
MIESIĄC 1 – **SŁUŻBA ZACZYNA SIĘ**
W DOMU
LEKCJA 3

Tytuł oryginału: Primary
Sabbath School
Leader/Teacher Guide.
(www.gracelink.net)

*Serdecznie dziękuję wszystkim dobrym ludziom -
wolontariuszom (43 osoby) zaangażowanym w
przetłumaczenie trzystu dwunastu lekcji. Dziękuję
darczyńcom oraz Adwentystycznemu
Stowarzyszeniu Inicjatyw za wsparcie finansowe
korekty podręczników. Projekt koordynowała
Fundacja Krzepki Maluch.*

Tłumaczenie Rokšana Bilicz
Korekta Sara Pieszka
Redakcja Marta Karpińska

Przewodnik
metodyczny dla
nauczycieli opracowany
przez Sekretariat do
Spraw Szkoły Sobotniej
przy Generalnej
Konferencji Kościoła
Adwentystów Dnia
Siódmego.

**Projekt jest już przygotowany do składu i druku,
dlatego niektóre fragmenty są zaznaczone na
czerwono (w składzie będą musiały zostać
poprawione np. numery stron) – proszę nie
zwracać na to uwagi :).*

Pozdrawiam, Asia

POWRÓT UCIEKINIERA

ŹRÓDŁA:	List do Filemona, E.G. White, <i>Krzyż i miecz</i> , Wydawnictwo „Znaki Czasu”, Warszawa 2018, s. 259–261.
WERSSET PAMIĘCIOWY	„Służąc dobrą wolą jako Panu, a nie ludziom” (Ef 6, 7).
PRZESŁANIE	Mogę służyć Jezusowi w domu.
CELE	Dzieci: wiedzą , że chrześcijańska służba rozpoczyna się w domu. czują się zachęcane do pomocy w domu. reagują poprzez szukanie sposobów, by pomagać w domu.
ZARYS LEKCJI BIBLIJNEJ	Onezym, pogański niewolnik, skrzywdził swojego pana Filemona, chrześcijanina z miasta Kolosy, i uciekł do Rzymu. Poznał tam Pawła, który przekazał mu ewangelię. Onezym słuchał, wyznał swoje grzechy i został chrześcijaninem. Paweł widział, że nowy uczeń miał specjalne dary od Boga. Zachęcił go, by wrócił do domu, do swojego pana, błagał o przebaczenie i plany na przyszłość w służbie. W liście do Filemona Paweł opowiadał o nawróceniu Onezymba, oferując spłacić każde pieniądze, jakie Onezym może być mu winien oraz taktownie i z życzliwością błagał Filemona, aby wybaczył swojemu niewolnikowi i przyjął go z powrotem do służby jako brata w Chrystusie.
TA LEKCJA JEST NA TEMAT	SŁUŻBY. Onezym, dawniej niewolnik, stał się sługą Boga i Bożego sługi, Pawła. Tak jak Paweł zachęcał Onezymba, aby powrócił do domu, by służyć swojemu panu, Filemonowi, i zachęcał Filemona, by przyjął dawnego niewolnika jako brata w Chrystusie, tak Bóg prosi nas, abyśmy dzisiaj służyli i akceptowali siebie nawzajem w naszych domach i rodzinach.
POGŁĘBIENIE WIEDZY NAUCZYCIELA	<i>Nowy Testament nie atakuje bezpośrednio niewolnictwa, ale określa zasady, które ostatecznie okazują się fatalne dla tej instytucji. Ze względu na strukturę społeczną Imperium Rzymskiego trudno byłoby postąpić inaczej niż Paweł. Głosił zasady chrześcijańskiej wolności przez cały czas i doprowadził ludzi do uznania niewolnictwa za nieludzkie. W ten sposób dokonał Bożego planu rozwiązania problemu niewolnictwa poprzez powolny proces rozwoju i oświecanie, a nie poprzez bezpośredni atak na nie.</i> (Komentarz Biblijny KADS, tom. 7, s. 384 (wersja ang.))
DEKORACJA SALI	Zobacz: Lekcja 1.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

PRZYWITANIE

Zobacz zajęcia wprowadzające A.

WPROWADZENIE

Wybierz zajęcia odpowiednie dla swojej grupy:

A. CZY MOGĘ POKAZAĆ CI TWOJE MIEJSCE?

Materiały	Przebieg	Podsumowanie
- sznurek o długości odpowiadającej szerokości drzwi do sali - znak z napisem: „Proszę czekać na miejsca siedzące”, -Biblie	Przygotuj z wyprzedzeniem sznurek rozciągnięty przed drzwiami do sali szkółki sobotniej i znak mówiący: „Proszę czekać na miejsce siedzące”. Przywitaj każde dziecko, mówiąc: „ Witamy na szkółce sobotniej. Czy mogę cię zaprowadzić na twoje miejsce? ”. Niech dorosły zaprowadzi każde dziecko osobiście.	Po zajęciu miejsc przez każde dziecko, zapytaj: Czy podobał ci się taki sposób witania? Dzisiejsza szkółka jest na temat służby. Nasza historia biblijna opowiada o ucieczce niewolnika, który powrócił do domu, aby służyć po tym, jak stał się naśladowcą Jezusa. Znajdźmy i przeczytajmy List do Efezjan 6, 7. Przeczytaj na głos. Ten werset zachęca nas, abyśmy również służyli. Nasze przesłanie mówi o jednym z miejsc, w których możemy służyć:

MOGĘ SŁUŻYĆ JEZUSOWI W DOMU.

Powiedzcie to razem ze mną.

B. PRACA W ZESPOLE

Materiały	Przebieg	Podsumowanie
Dla każdej z grupy: - duża koszula zapinana na guziki - rękawiczki z jednym paluszkiem - szklanka wody - buty ze sznurowadłami - kartki papieru z listą czynności do wykonania dla każdego dziecka - ołówki - Biblie	Z wyprzedzeniem przygotuj listę następujących czynności dla każdego dziecka: _____ Załóż koszulę tył na przód i zapnij ją. _____ Podrap się po głowie bez użycia rąk. _____ Usiądź na swoich dłoniach i napij się wody. _____ Załóż rękawiczki i zawiąż buty. Podziel uczniów na grupy od czterech do ośmiu osób. Wszystkie dzieci powinny wykonać każdą czynność, w razie potrzeby mogą uzyskać pomoc innej osoby. Uczniowie powinni odznaczyć każdą aktywność, którą wykonają.	Zapytaj: Jak się czuliście kiedy potrzebowaliście pomocy? (Początkowo sfrustrowany, ale zadowolony, gdy ktoś mi pomógł). Czy podobało się wam pomaganie komuś? (Tak). Dlaczego często jest trudno prosić o pomoc? (Poczekaj na odpowiedzi). Czy baliście się, byliście niepewni, dumni? Jest wiele rzeczy, które możemy zrobić, aby pomóc innym. Kiedy służymy innym, służymy Jezusowi. Znajdźmy i przeczytajmy werset z Listu do Efezjan 6, 7. Przeczytaj na głos. Dom jest bardzo dobrym miejscem, by zacząć służyć innym. To jest nasze dzisiejsze przesłanie.

MOGĘ SŁUŻYĆ JEZUSOWI W DOMU.

Powiedzcie to razem ze mną.

C. ZNAJDŹ UCIEKINIERÓW

Materiały	Przebieg	Podsumowanie
- wycięte z gazet zdjęcia osób (po jednym dla każdego dziecka) - coś do zaczepienia zdjęć w pokoju	Z wyprzedzeniem wytnij zdjęcia ludzi ze starych magazynów i ponumeruj je. Ukryj wycinanki w pokoju. Podaj każdemu dziecku numer. Powiedz: W pokoju jest/ są (liczba ukrytych wycinanek) zdjęcia uciekinierów. Są to ludzie, którzy nie chcą pomagać, więc uciekli. Czy możesz znaleźć jednego? Jeśli szybko znajdziesz, pomóż innym. Kiedy każdy znajdzie uciekiniera, wróćcie na swoje miejsce.	Przeznacz odpowiednią ilość czasu na odpowiedzi po zadaniu pytań: Jak trudno było znaleźć „uciekinię”? (Ciężko, łatwo, potrzebna była pomoc itp.). W czasach biblijnych niektórzy ludzie mieli niewolników, którzy wykonywali większość pracy w domu i na polu. Jak myślisz, dlaczego niewolnik mógłby uciec? Dziś dowiemy się o uciekającym niewolniku, który wrócił do swojego pana. W domu wszyscy pomagamy w wykonywaniu obowiązków. Czy to czyni nas niewolnikami? (Nie. To czyni nas pomocnikami). Kiedy pomagamy w domu, służymy Jezusowi. Nasze przesłanie mówi:

MOGĘ SŁUŻYĆ JEZUSOWI W DOMU. Powiedzcie to razem ze mną.

MODLITWA

Opowiedz o radościach i smutkach, o których dzieci opowiedziały ci na początku (jeśli wypada). Przeczytajcie ponownie wiersz pamięciowy. Daj dzieciom czas na to, by podzieliły się przemyśleniami ze studium z poprzedniego tygodnia. Pamiętaj o urodzinach, szczególnych wydarzeniach i osiągnięciach. Ciepło powitaj wszystkich gości.

ŚPIEW

Zaśpiewajcie kilka wybranych pieśni związanych z tematem lekcji. Propozycje:

„Szczęśliwy dom” (pieśń nr 501 - *Śpiewajcie Panu*)

„Rodzina” (pieśń nr 503 - *Śpiewajcie Panu*)

„Dla Pana” (pieśń nr 616 - *Śpiewajcie Panu*)

„Modlitwa za dzieci” (pieśń nr 507 – *Śpiewajcie Panu*)

MISJA

Podziel się historią z książki „Mali misjonarze”.

Zapytaj: **Gdzie ludzie z dzisiejszej historii służyli Jezusowi? W domu? W kościele? W mieście?**

DARY

(Potrzebujesz skarbonki do zebrania darów).

Zapytaj: **Czy służysz, oszczędzając pieniądze w domu, aby przynieść je do kościoła jako specjalny dar trzynastej soboty? Czy możesz zachęcić innych domowników, aby robili to samo?**

MODLITWA

Poproś dzieci, by utworzyły krąg i zaśpiewajcie „Modlitwa za dzieci” (pieśń nr 507 – *Śpiewajcie Panu*) zachowując postawę jak do modlitwy. Zaprosz każdego do cichej osobistej modlitwy, aby Bóg pomógł im służyć w szczególny sposób w domu.

HISTORIA BIBLIJNA

PRZYGOTOWANIE

Pozwól dzieciom uczestniczyć w opowiadanej historii. Rozdaj każdemu mały ręcznik, aby położył go na ramionach.

Gdy powiesz:	Dzieci:
Onezym	Wstają z ręcznikiem przewieszonym przez ramię i kłaniają się.
Filemon	Wstają i salutują.
Paweł	Wstają i wykonują gest pisania.

Opcjonalnie: Podziel uczniów na trzy grupy i każdej z nich przypisz jedno imię i zadanie, jakie mają wykonać.

Paweł [dzieci wstają i wykonują gest pisania] był zajęty pisaniem, kiedy młody człowiek z torbą na ramieniu przyszedł i stanął obok niego. Młodzieniec ubrany był jak do podróży. **Paweł** [dzieci wstają i wykonują gest pisania] uśmiechnął się, podpisując list, który pisał. Zwinął go i podał chłopcu.

– Oto, **Onezymie** [dzieci wstają z ręcznikiem przewieszonym przez ramię i kłaniają się] – powiedział. – Oto list, który obiecałem napisać. Jest adresowany do twojego pana, **Filemona** [wstań i zasalutuj]. Przekaż mu go, gdy tylko wrócisz do domu. – **Paweł** [dzieci wstają i wykonują gest pisania] wstał i objął ramieniem młodzieńca. – Powiedziałem mu, że dla mnie jesteś jak syn. Wiem, że w przeszłości nie byłeś tak pożyteczny w pracy dla niego, jak okazałeś się być dla mnie podczas tych ostatnich kilku miesięcy. Ale teraz, gdy przyjąłeś i pokochałeś Jezusa, wiem, że będziesz służył **Filemonowi** [dzieci wstają i salutują] tak dobrze, jak i mnie służyłeś.

Młodzieniec uśmiechnął się.

Paweł [dzieci wstają i wykonują gest pisania] kontynuował:

– Obaj wiemy, że ma on prawo złościć się na ciebie za to, że uciekłeś, ale napisałem mu, że pomagales mi tak, jak on sam pomagałby mi, gdyby tutaj był. Mam nadzieję, że to przemyśli. Napisałem mu także, że chociaż wciąż jesteś jego niewolnikiem, to także jesteście braćmi w Chrystusie, ponieważ zostałeś chrześcijaninem.

Onezym [dzieci wstają z ręcznikiem przewieszonym przez ramię i kłaniają się] objął ramieniem **Pawła** [dzieci wstają i wykonują gest pisania], następnie wsunął list do torby, która wisiła na jego ramieniu.

– Jeszcze jedno – ciągnął **Paweł** [dzieci wstają i wykonują gest pisania], gdy zmierzali w kierunku drzwi. – Słacę **Filemonowi** [dzieci wstają i salutują] twój dług niezależnie od jego wielkości. Tak naprawdę to on zawdzięcza mi swoje życie, ponieważ powiedziałem mu o Jezusie.

Paweł [dzieci wstają i wykonują gest pisania] uśmiechnął się.

– Nigdy ci tego nie zapomnę – **Onezym** [dzieci wstają z ręcznikiem przewieszonym przez ramię i kłaniają się] zarzucił torbę na ramię prawie gotowy do odejścia, ale jeszcze coś go powstrzymywało.

– Po prostu wracaj do domu i służ **Filemonowi** [dzieci wstają i salutują] tak dobrze, jak mi służyłeś. To właśnie robią chrześcijanie, synu; służą jedni drugim tam, gdzie się znajdują. Teraz, gdy ty także jesteś chrześcijaninem, wiem, że wasza dwójka znacznie lepiej się dogada.

Paweł [dzieci wstają i wykonują gest pisania] poklepał **Onezyna** [dzieci wstają z ręcznikiem przewieszonym przez ramię i kłaniają się] po ramieniu, gdy ten odwrócił się do wyjścia.

– Zatrzymałbym cię do pomocy tutaj, gdybym tylko mógł. Ale najpierw musisz wrócić do domu i służyć **Filemonowi** [dzieci wstają i salutują]. A może pewnego dnia on pozwoli ci wrócić do mnie.

Paweł [dzieci wstają i wykonują gest pisania] machał na pożegnanie, gdy **Onezym** [dzieci wstają z ręcznikiem przewieszonym przez ramię i kłaniają się] oddalał się.

– Przekaż **Filemonowi** [dzieci wstają i salutują], aby przygotował dla mnie pokój – zawołał. – Wierzę, że Bóg odpowie na jego modlitwy i niedługo będę mógł odwiedzić was obu.

Onezym [dzieci wstają z ręcznikiem przewieszonym przez ramię i kłaniają się] odwrócił się i pomachał przez ramię ostatni raz. Nieco się obawiał powrotu do swojego pana, od którego uciekł. Jednak teraz był chrześcijaninem, a jego serce wypełnione było miłością Boga, którą **Paweł** [dzieci wstają i wykonują gest pisania] mu pokazał. Był gotowy na nowo spróbować służyć **Filemonowi** [dzieci wstają i salutują] w należyty sposób. W końcu **Paweł** [dzieci wstają i wykonują gest pisania] nauczył go, że służenie w domu jest częścią bycia chrześcijaninem.

PODSUMOWANIE

Zapytaj: **Gdybyś to ty był Onezymem, jak byś się czuł w obliczu powrotu do domu, do swojego pana, po tym jak od niego uciekłeś?** (Przestraszony, ale zadowolony, że teraz robię to, co jest słuszne). **Dlaczego Paweł zachęcił Onezyna, aby służył najpierw w domu?** (Tego właśnie chciał od niego Bóg). **Gdzie ty nauczyłeś się służyć Jezusowi?** (W domu itp.). **Czy służba twojej rodzinie czyni z ciebie niewolnika?** (Nie, czyni ze mnie pomocnika). **Zapamiętajmy nasze przesłanie:**

MOGĘ SŁUŻYĆ JEZUSOWI W DOMU. Powiedzcie to razem ze mną.

WERSSET PAMIĘCIOWY

Materiały	Przebieg
- papierowe serwetki - kawałek sznurka lub wstążki do każdej serwetki - ładna taca	Z wyprzedzeniem przygotuj serwetkę dla każdego dziecka z napisanym na niej werselem biblijnym, zroluj ją i zwiąż sznurkiem lub wstążką. [Werset pamięciowy: „ Służąc dobrą wolą jako Panu, a nie ludziom ” Efezjan 6, 7]. Umieść je na ładnej tacy i serwuj każdemu dziecku, pytając „Czy mogę ci usłużyć?”. Każde dziecko może wziąć jedną serwetkę, otworzyć i powtórzyć werselem pamięciowy. Niech dzieci powtórzą werselem kilka razy, aż zapamiętają.

STUDIUM BIBLII

Materiały	Przebieg	Podsumowanie
- Biblię - kartki papieru - coś do pisania	<p>Powiedz: List, który pisał Paweł do Filemona znajduje się w małej księdze biblijnej nazywanej Listem do Filemona. Udajmy, że jesteśmy Pawłem i piszemy list.</p> <p>Przydziel dzieciom różne wersety do napisania, aż wszystkie zostaną rozdzielone. Osoba, która ma werset 25 może napisać na końcu imię „Paweł”.</p> <p>Gdy wszyscy skończą, poproś dzieci, by przeczytały swoje fragmenty w odpowiedniej kolejności, aż zostanie przeczytany cały list. Dostosuj zadanie w zależności od umiejętności pisania i czytania dzieci.</p>	<p>Zapytaj: Czy lubisz dostawać listy? (Tak). Czy myślisz, że Filemonowi podobał się list od Pawła? (Wysłuchaj odpowiedzi). Biblia nie mówi, jak zareagował Filemon. Czy Onezym postąpił słusznie, wracając do domu, by służyć?</p> <p>Jezus chce, byśmy służyli naszym rodzinom w naszych domach. Jakie jest dzisiejsze przesłanie? Powiedzmy to razem:</p>

MOGĘ SŁUŻYĆ JEZUSOWI W DOMU.

ZASTOSOWANIE

SŁUŻBA W DOMU

Materiały	Przebieg	Podsumowanie
- jeden napompowany balon dla każdej grupy liczącej 6–8 dzieci	<p>Przygotuj wcześniej jeden napompowany balon na grupę 6–8 dzieci. Ustaw każdą grupę w kółku.</p> <p>Pozwól im zdecydować, kto w ich „domowym kole” będzie mamą, tatą, siostrą, bratem itp. Poproś, aby odbijając balon do któregoś „członka rodziny” pomyśleli o czymś miłym, co mogliby powiedzieć, gdy będą uderzać balon (miła Zosia, radosny Tomek, Mama jest świetną kucharką itp.).</p> <p>Gdy dziecko odbierze balon wraz z komplementem, musi uderzyć balon i powiedzieć coś miłego o kimś innym. Upewnij się, że każdy miał szansę wziąć udział w zabawie.</p>	<p>Zapytaj: Jakie to uczucie służyć w „rodzinnym kole” dobrym słowem? (Dobre, zachęcające). Co myślisz o służeniu swojej „rodzinie” miłymi słowami? (To było przyjemne uczucie – dużo lepsze niż gdy serwuje się im złośliwe słowa).</p> <p>Dzisiejsza lekcja jest o służbie Jezusowi w domu. Dlaczego Paweł wysłał Onezyma, by znowu służył swojemu panu? (Ponieważ jest to bardzo ważne, aby służyć w domu. Służba Jezusowi powinna rozpocząć się w naszym domu lub gdziekolwiek się znajdujemy).</p> <p>W jaki inny sposób niż używając miłych słów, możesz służyć w domu? (Zaścielić łóżko, pozbierać zabawki, nakarmić zwierzaki itp.).</p> <p>Powiedzmy dzisiejsze przesłanie jeszcze raz:</p>

MOGĘ SŁUŻYĆ JEZUSOWI W DOMU.

DZIELENIE SIĘ

BALONOWE PLANY

Materiały	Przebieg	Podsumowanie
- nienadmuchany balon dla każdego dziecka - coś do pisania - mała kartka papieru	<p>Powiedz: Teraz użyjemy balonów, żeby zrobić plany, jak możemy służyć członkom naszej rodziny.</p> <p>Niech każde dziecko weźmie nienadmuchany balon i napisze na nim czynność, jaką może wykonać w domu w ramach służby (nakryć do stołu, pościelić łóżko, pozbierać zabawki, przyjść, gdy ktoś nas woła, nakarmić zwierzęta itp.).</p> <p>Następnie, na małej kartce papieru, niech dzieci napiszą imię członka rodziny, któremu chcą usłużyć. Zwiń kartkę, schowaj do środka balonu, napompuj go i zwiąż. Zachęć dzieci, aby wręczyły balon członkowi rodziny, mówiąc, kiedy i jak mu usłużą.</p>	<p>Powiedz: Balony przypominają mi o radości. Gdy napisaliście na nich sposób na służbę, to było jak powiedzieć, że chcecie służyć z radością. Czy to jest to, co chcecie zrobić? (Daj dzieciom możliwość odpowiedzi). Kto chciałby służyć w domu z radością, a nie tylko z poczuciem obowiązku? (Zaproś dzieci, by podniosły rękę). A teraz powtórzmy nasze przesłanie ostatni raz:</p>

MOGĘ SŁUŻYĆ JEZUSOWI W DOMU.

ZAKOŃCZENIE

Zakończ modlitwą, prosząc Boga, aby pomógł dzieciom z radością wypełnić plan służby w ich domu w tym tygodniu.

DLA UCZNIÓW:

Tekst źródłowy: List do Filemona, E.G. White, *Krzyż i miecz*, Wydawnictwo „Znaki Czasu”, Warszawa 2018, s. 259–261.

Tekst pamięciowy: „Służąc dobrą wolą jako Panu, a nie ludziom” (Ef 6, 7).

Główna prawda: Mogę służyć Jezusowi w domu.

Powrót uciekiniera

Czy podobałoby ci się, gdyby ktoś mieszkał w twoim domu i codziennie ścielił za ciebie łóżko lub sprzątał twój pokój? Gdybyś miał służę lub niewolnika, prawdopodobnie tak by się działo.

Przed laty pewien młody człowiek był takim niewolnikiem. Ale stał się nieszczęśliwy i uciekł. Potem poznał Pawła. Mogło to wyglądać tak...

Paweł podniósł wzrok, gdy podszedł do niego wysoki młody mężczyzna i stanął obok. Przybysz był ubrany jak do podróży i miał torbę. Paweł uśmiechnął się, a potem spojrzął na list, który właśnie napisał. Podpisał go, zwinął i podał młodemu człowiekowi.

– Tutaj, Onezymie – powiedział – jest list, który ci obiecałem. Jest skierowany do twojego pana, Filemona. Daj mu go, jak tylko wrócisz do domu.

Paweł wstał i objął ramieniem młodego mężczyznę.

– Powiedziałem mu, że jesteś dla mnie jak syn. Wiem, że w przeszłości nie byłeś dla niego tak przydatny, jak dla mnie przez kilka ostatnich miesięcy. Ale teraz przyjąłeś Jezusa i kochasz Go. Wiem, że będziesz służył Filemonowi tak dobrze, jak mi służyłeś.

Młody człowiek uśmiechnął się nieśmiało.

Paweł kontynuował:

– Wszyscy wiemy, że Filemon ma prawo być na ciebie zły za ucieczkę. Ale napisałem mu, że pomagasz mi tak jak on, gdyby tutaj był. Mam nadzieję, że o tym pomyśli. Napisałem mu również, że chociaż wciąż jesteś jego niewolnikiem, jesteś także jego bratem w Chrystusie, bo zostałeś chrześcijaninem.

Onezym objął Pawła ramieniem. Potem puścił go i włożył list do torby, którą przewiesił przez ramię. Kiedy pochylił głowę, otarł łzę z policzka. Miał nadzieję, że nikt tego nie zauważy.

– Jeszcze jedno – kontynuował Paweł, gdy obaj podeszli do drzwi. – Zapłacę każdą kwotę, którą możesz być winien swojemu panu, Filemonowi. W rzeczywistości jest mi winien swoje życie, ponieważ to ja opowiedziałem mu o Jezusie. – Paweł uśmiechnął się, kiedy zatrzymał się w drzwiach.

– Nigdy nie uda mi się ci odwdziżyć! – wykrzyknął Onezym. Przerzucił torbę przez ramię, zatrzymując się na chwilę.

– Po prostu wróć do domu i służ Filemonowi, tak jak mi służyłeś. Teraz, kiedy ty też jesteś chrześcijaninem, wiem, że wasza dwójka dogada się znacznie lepiej.

Paweł poklepał Onezyma po ramieniu, a potem młody mężczyzna odwrócił się, by odejść.

– Zatrzymałbym cię tutaj dłużej, abyś mi pomógł, gdybym tylko mógł. Ale musisz wrócić do domu i być gotowym służyć najpierw Filemonowi. Może kiedyś pozwoli ci wrócić do mnie.

Paweł machał, gdy Onezym zaczął iść ścieżką.

– Poprosiłem Filemona, aby przygotował dla mnie pokój – zawołał za młodym mężczyzną. – Ufam, że Bóg odpowie na moje modlitwy i że wkrótce będę mógł przyjść i zobaczyć was obu.

Onezym jeszcze raz pomachał i już się nie odwrócił. Trochę bał się wrócić do pana, przed którym uciekł. Ale teraz był chrześcijaninem, a jego serce było pełne miłości Boga. Był gotowy spróbować ponownie służyć Filemonowi tak, jak powinien. W końcu Paweł nauczył go, że służenie w domu jest ważną częścią bycia chrześcijaninem.

ZADANIA DO WYKONANIA DLA RODZINY

Tekst źródłowy: List do Filemona, E.G. White, *Krzyż i miecz*, Wydawnictwo „Znaki Czasu”, Warszawa 2018, s. 259–261.

Tekst pamięciowy: „Służąc dobrą wolą jako Panu, a nie ludziom” (Ef 6, 7).

Główna prawda: Mogę służyć Jezusowi w domu.

Sobota

- Wybierz się z rodziną na spacer. Znajdźcie spokojne miejsce i podziel się swoją lekcją. Wyobraź sobie, że jesteś Onezymem i opowiedz, co myślisz, że się wydarzy, gdy dotrzesz do domu Filemona. Zapytaj rodziców, jak to było być niewolnikiem w czasach rzymskich.
- Przeczytaj fragment z Listu do Efezjan 6, 7 i powiedz swojej rodzinie, co to znaczy dla ciebie.

Niedziela

- Podczas nabożeństwa rodzinnego przeczytajcie i omówcie początek Listu Pawła do Filemona wersety 1–7.
- Podaruj jednej osobie z rodziny balon, który przygotowałeś podczas zajęć na szkółce. Możesz też przygotować go sam w domu: napisz na balonie sposób, w jaki możesz usłużyć komuś w domu, następnie napisz imię tej osoby na karteczce i ukryj ją w środku balonu. Nadmuchaj balon i wręcz danej osobie jako przyjemną niespodziankę.
- Powtórz werset z pamięci, udając, że idziesz do domu Filemona. Módlcie się za ludźmi, którzy nie są wolni i nie mogą uczęszczać do kościoła.

Poniedziałek

- Przeczytaj i omów wspólnie z rodziną List do Filemona wersety 8–11.
- Napisz swój werset pamięciowy na serwetce, pozostawiając odstępy między słowami. Następnie wytnij słowa, wymieszaj i spróbuj ułożyć w odpowiedniej kolejności. Dlaczego użyliśmy serwetki do tego wersetu pamięciowego?
- Zaśpiewajcie wspólnie „Szczęśliwy dom” (pieśń nr 501 – *Śpiewajcie Panu*) i poproś Jezusa, aby pomógł ci dzisiaj służyć innym.

Wtorek

- Wspólnie z rodziną przeczytajcie i omówcie List do Filemona wersety 12–14.
- Zaplanuj, jak możesz dzisiaj zostać sekretnym sługą w swoim domu. Zrób coś, aby wspomóc kogoś z twojej rodziny, nie mówiąc mu o tym.
- Powtórz werset pamięciowy bez pomocy, a następnie módl się za każdego członka swojej rodziny.

Środa

- Wspólnie z rodziną przeczytaj i omów List do Filemona wersety 15–17. Odpowiedz na pytanie: Jak dziś służyłeś w domu?
- Paweł posłał swój list przez posłannika. Wymień kilka sposobów, aby przekazać wiadomość osobom, które mieszkają daleko. Użyj dziś dwóch z wymienionych sposobów, aby powiedzieć komuś, że Jezus go kocha.
- Ułóż własną melodię i zaśpiewaj werset pamięciowy.

Czwartek

- Wspólnie z rodziną przeczytaj i omów List do Filemona wersety 18–25.
- Czytając podane fragmenty z Biblii znajdź imiona dwóch sług:
 - Zatroscopył się o owce (1 Sam 16, 10–13) _____
 - Służył Bogu w domu Helego (1 Sam 1, 20 oraz 2, 11) _____
- Zapytaj swoją rodzinę: Czym różni się bycie sługą dzisiaj od bycia sługą w czasach Pawła?
- Narysuj obrazek, aby pokazać, co dla ciebie oznacza werset pamięciowy. Opowiedz o tym swojej rodzinie.

Piątek

- Dzisiaj jest dobry dzień, aby być sługą w swoim domu. Co mógłbyś zrobić, aby pomóc rodzinie przygotować się na sabat?
- Podczas rodzinnego nabożeństwa odegraj scenę, w której Paweł pisze list do Filemona. Swoimi słowami napisz, co było w liście. Podaj list osobie, która odegra rolę Onezyma.
- Przeczytajcie werset z Listu do Galacjan 5, 13. Jak możecie zastosować ten werset w praktyce w waszym domu?
- Powtórzcie werset pamięciowy.
- Wspólnie zaśpiewajcie „Dla Pana” (pieśń nr 616 – *Śpiewajcie Panu*).